

«Руський Орчик» - це заказник загальнодержавного значення. Загальнозоологічний. Знаходиться в с.Ряске. Площа становить 785 га. Ландшафтним заказником місцевого значення є «Усть-Липянка». На території району існують також два ботанічних заказники: «Михайлівська балка» та «Дикунова балка». Існує у Машівському районі і парк-пам'ятка садово-пакового мистецтва - «Дендрарій держсортмережі». «Огуївський дендрарій держсортмережі». Природно-заповідний фонд Машівського району характеризується високими показниками ландшафтної, ботанічної, зоологічної типовості та унікальності. Метою створення цих заказників є збереження різноманітності рослин району, наукове значення [2].

Можна зробити висновок, що територія Машівського району є сприятливою для зростання рідкісних рослин і для збереження різноманітності рослин докладається чимало зусиль.

У наш час споживацьке ставлення до природи, використання її ресурсів, не супроводжуване заходами щодо їх відновлення, відходить у минуле. Проблема раціонального природокористування, охорони природи від згубних наслідків господарської діяльності людини набула величезного значення. Це комплексна проблема, і розв'язання її залежить як від послідовного здійснення відповідних державних заходів, так і від поширення наукових знань.

Література

1. Андрієнко Т.Л. Заповідна краса Полтавщини / Т.Л. Андрієнко О.М. Байра, М.І. Залудяк, та ін. - Полтава: ІВА „Астрєя”, 1996. - 184 с.
2. Андриенко Т.Л. Социально-экологическая значимость природно-заповедных территорий Украины / Т.Л. Андриенко, П.Г. Плютя, Е.И. Прядко, Г.Н. Каркуциев - К.: Наукова думка, 1991. - 155 с.
3. Байрак О.М. Еколого-ценотичні особливості реліктових видів рослин Лівобережного Придніпров'я та стан їхньої охорони / О.М. Байрак, Укр. фітоцен. зб., 1999.- Вип. 1-2 (12-13). - с.4-9.
4. Байрак О.М. Атлас рідкісних і зникаючих рослин Полтавщини /О.М.Байрак, Н.О. Стецюк - Полтава: Верстка, 2005. - 248 с.

ЛЮДМИЛА НЕСТУЛЯ – ЖУРНАЛІСТ «ВІД БОГА»

Гриньова М.В. (м. Полтава)

Журналіст – це визначна людина в суспільстві. Бути у вирі життя, включатися в хвилюючі події, зібрати всю необхідну інформацію про хід процесів і задіяних в них людей, ретельно осмислити і проаналізувати ситуацію і знайти такі форми сповіщення для суспільства, які б зачепили їх душу і серце – це лише невелика частина палітри художнього патріотичного мистецтва журналістської роботи.

Л. Нестулі притаманний особливий хист – мислити теоретично, науково, бачити перспективи своїх пізнавальних пошуків, відчувати важливість поставлених проблем.

Складова журналістської майстерності Л.Нестулі – визначення феномену цікавого. Вона сама є непересічною особистістю, їй цікаве відтворюване життя. І таке вроджене відчуття є органічною частиною журналістського обдарування Людмили Анатоліївни Нестулі.

Концепція журналістської креативності Л.Нестулі охоплює всі складові творчого процесу: задум, тема, ідея передачі, феномен цікавого, жанрова різноманітність матеріалів, поняття професійної майстерності, творче обдарування, історико-літературна робота над передачею.

Людмила Нестуля володіє професійною майстерністю, компетентністю, яка дається наполегливою працею, тісною взаємодією з життям, вмінням спира-

тися на допомогу обізнаних людей – майстрів своєї справи.

Людмила Анатоліївна постійно знаходиться у творчому пошуку, органічно поєднує майстерність з пристрасним, цілеспрямованим пізнанням сучасності. Її професіоналізм виявляється в умінні знайти щось нове і цікаве, розповісти про загальновідоме явище у новому незвичному ракурсі.

Людмила Анатоліївна – справжній журналіст, соціально активна особистість, знає точно, конкретно, глибоко настрої та прагнення телеглядачів. Бо саме телеглядач є головною дійовою особою в творчості журналіста.

Л.А.Нестулі притаманні багато якостей – це ерудиція, професійні знання з різних сфер життя і водночас глибока спеціалізація з конкретної теми; вміння бачити значно далі за інших; вміло прогнозувати події; знати більше за інших; мати хист переконувати; бути чуйною, тактовною, терплячою; тонко відчувати душевний стан людини, про яку пише; усвідомлювати свою відповідальність перед глядачем.

Л.Нестуля вважає основною функцією журналіста – формування громадської думки. А для цього, як вона зазначає, потрібні аналіз і синтез, систематизація і зіставлення, глибоко усвідомлений вплив на свідомість і почуття.

Кожна передача журналіста повинна стати подією в житті суспільства, бентежити думку, почуття, стати предметом обговорення. Таким журналістом «від Бога» є Людмила Анатоліївна Нестуля, яка веде на телестудії «Лтава» цикл передач «Вектори духовності».

Одна з таких передач про взаємовідносини чоловіка і жінки в суспільстві, феміністичний рух, гендерні питання та ставлення церкви до цих проблем стала темою розмови, до якої були запрошені доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогічної майстерності та менеджменту Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка, М.В. Гриньова, та священник Стефан Водяник.

Майстерність журналіста Людмили Нестулі полягала у тому, щоб визначити больові точки для дискусії, а потім провести розкриття теми через рифи хвилюючих проблем і обов'язково прийти до висновку, який є актуальним і цінним для суспільства. Журналіст Л.А. Нестуля визначила такі больові точки:

- патріархальний погляд на жінку;
- жінка в сучасному суспільстві;
- ожіночнення педагогіки;
- жінка в майбутньому, з точки зору саморегуляції.

Були визначені питання, які функціонують в сучасному суспільстві, наприклад, думка про те, що «жінка – не людина», тобто керуючі функції в суспільстві може виконувати лише чоловік. Ведуча Людмила Нестуля вміло зорієнтувала учасників на включення до дискусії. Священник Стефан Водяник вважав, що з точки зору того, які навантаження несе на собі сучасна жінка, в цьому виразі є сенс.

Професор Марина Гриньова розглянула це питання з наукової точки зору. Існує межа жіночої витривалості. Перш за все – це перевантаження регуляторів організму, яке призводить до самовигорання, за яким починається різноманітні захворювання, і, нарешті, глобальний наслідок – демографічні проблеми.

З глибин давнини і, в якійсь мірі, до наших днів зберігся патріархальний погляд, тому головою сім'ї є чоловік, який є матеріальною, фізичною опорою сім'ї, а берегинею і охоронцем сімейного вогнища є жінка. Таке становище автоматично зменшувало роль жінки в суспільному житті, з чим погодились всі учасники дискусії.

Журналіст Людмила Нестуля відмітила, що ХХ сторіччя подарувало жінкам 8 березня. Його передумова – боротьба за рівноправність жінки і чоловіка в суспільстві. Як підкреслили учасники передачі, це є не рівність, а саме рівноправ'я, тому що чоловік і жінка фізіологічно різні, а природою покладено на

них різні функції. Материнство – це природна якість жінки, яка за своїм значенням перевищує будь-які види діяльності. Суспільство повинно створювати умови для її реалізації. І все ж викликом сучасності є активне залучення жінки до виробничих процесів. На думку чоловіків, жінка найкраща в ролі матері, але розуміють що жінка – істота соціальна, їй треба ходити на роботу, заробляти, спілкуватися з людьми, реалізувати себе у фаховому напрямку.

Л.А.Нестуля визначила проблему сучасної освіти – ожіночнення педагогіки – що є великим недоліком. Але чи варто очікувати, що до школи масово повернется чоловік-вчитель. На природничому факультеті ПНПУ імені В.Г. Короленка третина студентів – хлопці. Хлопці-випускники мають більш швидке кар'єрне зростання. Але Священик Стефан Водяник, згадуючи учнівські роки, відмітив, що авторитет вчителя чоловіка чи жінки залежить від педагогічної майстерності, духовності і професіоналізму.

Журналіст Л. Нестуля формує громадську думку щодо гендерного рівноправ'я, до якого виявляє інтерес суспільство і навіть церква вважає, що це питання не на стільки проблемне як інші, які вже стукають в наші двері. І все ж церква активно обмірковує це цікаве питання. Але навіть, якщо розумом досягнути цей феномен важко, журналістом Л. Нестулею він відчувається інтуїтивно, тобто як підсвідоме вроджене відчуття – органічна частина журналістського обдарування, яким володіє Людмила Нестуля. Організована нею дискусія показала, що питання фемінізму, створення феміністичних рухів для Полтавщини не актуально.

Л. Нестуля не тільки працює в напрямку наукового пізнання, а й знає, як застосувати теоретичні здобутки на практиці, тому в її руках опинилася монографія М. В. Гриньової «Саморегуляція».

Хід дискусії Людмила Нестуля вдало спрямувала в русло природних і фізіологічних процесів. Саморегуляція є універсальною властивістю матерії. В організмі діють регуляторні системи, які реагують на дію будь-якого зовнішнього подразника. Регуляторні механізми забезпечують реакцію специфічних систем організму на впливи зовнішнього і внутрішнього середовища. Тому температура тіла здорової людини залишається сталою при будь-яких впливах зовнішнього середовища. Залишаються стабільними такі параметри як температура тіла, РН-крові, парціальний тиск кисню, вуглекислого газу, імунітет.

Стабільність параметрів є основою такого стану людини як гармонія. Порухення процесів саморегуляції викликає таке явище як самовигорання, яке спостерігається у жінок, перевантажених як виробничими процесами, так і побутовими.

Тому звернення Л.Нестулі саме до даної наукової праці було доцільним і створило наукову основу для дискусії.

На мою думку, сучасне життя зберегло патріархальний устрій, в результаті чого жінка не тільки поряд з чоловіком бере участь у виробничих процесах, але і залишається берегинею сім'ї, бере основні навантаження в побутових справах і у вихованні дітей.

В журналістській роботі Л. Нестулі є аналітичний метод, заснований на науковому мисленні та навички дослідницького підходу до фактів і явищ. Наступність культурного розвитку зберегла потяг людини до подальшого пізнання законів природи і суспільства і формування свого ставлення до світу на основі свого знання про нього.

Тому журналістка вміло підвела дискусію про те, що вектор духовності полягає в гармонійному поєднанні таких природних об'єктів як чоловік і жінка, які мають свої задані природою особливості і функції і будь-які порушення призводять до катастроф, однією з яких є демографічний стан сучасного суспільства.

Л. Нестуля наповнила зміст передачі системою узагальнюючих знань, показала специфічний зв'язок основних структурних елементів – фактів і дове-

ла, що її основою є оригінальна авторська думка – ідея. Саме думка зумовлює побудову й аргументацію, трактування фактів, подій, явищ. Змістова частина її дослідження пов'язана з класичними філософськими поглядами, системним прогресивним журналістським світоглядом, із загальнонауковими методологічними підходами до дійсності, що дає позитивний змістовний результат.

ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ СФОРМОВАНOSTІ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ШКОЛЯРІВ РЕШЕТИЛІВСЬКОГО РАЙОНУ

Гуріненко Н.О., Бондаренко І.В. (м. Полтава)

Сьогодні, коли школам надана автономія і для вчителя створені сприятливі умови, які дозволяють проявити самостійність в творчій діяльності, значно розширилося коло експериментальних досліджень. Цьому сприяє використання альтернативних програм, підручників, авторських посібників, навчально-методичних розробок, рекомендацій тощо.

Стрижнем у формуванні відповідального ставлення до природи є дослідницька та практична діяльність з вивчення природи рідного краю, способів природокористування в регіоні, догляду за природним середовищем.

На сьогодні з'явилось багато нових, досить ефективних форм організації навчальної та практичної діяльності учнів з охорони та перетворення довкілля.

Найбільш популярними засобами у формуванні екологічної культури в межах загальноосвітніх закладів є декада екології, робота на навчально-дослідних ділянках, створення екологічних стежок, еколекторіїв, організація роботи літніх екологічних таборів, проведення польових експедиційних практик, екскурсій в природу, організація шкільного екологічного клубу, екологічних вечорів, вікторин, природоохоронних акцій та операцій, створення екологічних загонів, агітбригад [2].

Формування морально-екологічних понять є однією з умов ефективності екологічної освіти школярів Решетилівського району. Вчителі залучають учнів до різних видів діяльності: навчально-пізнавальної, науково-дослідницької, туристично-краєзнавчої, пропагандсько-просвітницької, природоохоронної тощо. Ми вважаємо, що тільки за органічного поєднання різних видів діяльності можна забезпечити розв'язання всіх завдань екологічної освіти учнів.

Стосовно екологічного виховання у навчальній діяльності більшості загальноосвітніх шкіл Решетилівського району, корисним і результативним є використання нестандартних уроків, робота з обдарованими дітьми (МАН), науково-дослідна робота.

Чільне місце в системі екологічної освіти посідає *Мала академія наук України* (МАН), діяльність якої спрямована на виявлення здібностей, обдарувань особистості, сприяння її самовизначенню й самореалізації в процесі пошуково-дослідницької роботи в різних галузях науки, а також забезпечення творчого, інтелектуального й духовного розвитку особистості, її підготовку до майбутньої професійної й громадської діяльності [2].

В усіх досліджуваних нами школах учні МАН активно отримують нагороди. Найбільш високі результати показали: Деркач Марина, що представила свою роботу «Сучасний стан ботанічних пам'яток природи Решетилівського району» на обласному конкурсі захисті учнівських робіт МАН, відзначена дипломом III ступеня (Решетилівська гімназія, науковий керівник: Савченко О.Б), Хоружа Аліна також приймала участь у обласному конкурсі захисті, відзначена дипломом II ступеня (Решетилівська гімназія, науковий керівник: Савченко О.Б), Гришко Ярина презентувала своє дослідження на тему: «Значення лишайників в індикації стану навколишнього середовища» на всеукраїнському захисті наукових робіт в місті Києві (Жовтневий НВК, науковий керівник: